

บทฝึกร้อยกรอง ๓ ประเภท

กลอนสุภาพ

สรวงสวรรค์ชั้นกวีรุจีรัตน์
พริ้งไฟเราะเสนาะกรรณวิณณา
อ้อมอารมณ์ชมสถานวิมานมาศ
รัศมีมีเสียงเพียงดนตรี
รเมียรไม้ใบโบกสุโนกเกาะ
โผต้นนั้นผันตนไปต้นโน้น
เสียงนกร้องคล้องคำลำนำขับ
โปรยประทีนกลิ่นผกาสุราลัย

ผ่องประกายสรพลอยหาพราวเวหา
สมสมญาแห่งสวรรค์ชั้นกวี
อันโอภาสแผ่ผายพรายรังสี
ประทีปที่ขั้วรัสสะจังหวะโยน
สุดเสนาะสำเนียงนกที่ผกโผน
จังหวะโจนส่งจับปรับกันไป
ดุริยศัพท์สำนึกเมื่อพฤษไหว
เป็นคลื่นในเวหาสหายาดยินดี

(สามกรุง - พระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์)

โคลง

(โคลงสี่สุภาพ)

เสียงภเสียงเล่าอ้าง
เสียงย่อมยอยศใคร
สองเชื้อพี่หลับไหล
สองพี่คิดเองอ้าง

อันใด พี่เอ๋ย
ทั่วหล้า
ลืมนั่น ฤพี่
อย่าได้ถามเพื่อ

(...)

โฉมควรจักฝากฟ้า
เกรงเทพไทรธรณินทร์
ฝากลมเลื่อนโฉมบิน
ลมจะชายชักช้า

ฤดิน ดีฤ
ลอบกล้า
บนเล่า นะแม่
ชอกเนื้อเรียมสงวน

(นิราศนรินทร์ - นายนริทรธิเบศร (อิน))

กาพย์ยานี ๑๑

ยามสองซื้องยามย่ำ
เสียงปี่มีครวญเครง
ล่องสามยามปลายแล้ว
ม่อยหลับกลับบันดาล
เพรางายวายเสพยร์ส
อิมทุกซ์อิมชลนา
เวรามาทันแล้ว
ให้แค้นแสนสุดทน
งามทรงวงตั้งวาด
งามพริ้มอิมแยมพราย

ทุกคืนค้ำย่ำอเอง
เหมือนเรียมร่ำคร่ำครวญนาน
จนไก่อ้วแว้วซบซ่าน
ฝันเห็นน้องต้องติดตา
แสนกำสรดอดโอชา
อิมโศกาหนานองชล
จึงจำแคล้วแก้วโกมล
ทุกซ์ถึงเจ้าเศร้ร่าเสียดาย
งามมารยาทนาครกราย
งามคำหวานลานใจถวิล

(กาพย์เห่ครวญ – เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร)